

AIRE FRESC

NOVES GENERACIONS DEL PARTIT POPULAR DE VINARÒS

NÚMERO 4 – DESEMBRE 2005

SUMARI:

Tema del mes: Sí a la Constitució del progrés i la llibertat

Firma invitada: Edurne Uriarte.
Catedràtica de Ciència Política de la Universitat del País Basc.

Activitats: Ja hi ha guanyador del concurs de fotografia "Noves Mirades 2005"

SÍ A LA CONSTITUCIÓN

En els 27 anys que separen el 6 de Desembre de 1978, data en la que el poble espanyol va aprovar per una amplíssima majoria el text constitucional, i el 6 de Desembre de 2005 el nostre país, Espanya, i per suposat la Comunitat Valenciana i Vinaròs han canviat molt. En estos 27 anys la societat espanyola ha patit un canvi radical i profund mostra del dinamisme i ànsies de progrés d'una societat que mai fins ara havia disfrutat d'un període tan llarg de pau i concòrdia.

En estos 27 anys Espanya s'ha consolidat com una democràcia estable i forta. Capaç de superar intents de colp d'Estat, crisis econòmiques i governs corruptes i sense escrúpols. Res a fet posar en perill el gran pacte nacional que després de la mort de Franco els grans partits i la societat en el seu conjunt van assolir.

Gràcies a la Constitució de 1978, fruit també d'una transició modèlica a tot el món, Espanya se va dotar d'unes autonomies que reconeixien, i reconeixen encara ara, una de les principals característiques de la transició i de la societat espanyola: Espanya és diversa, rica i plural dins de la unitat de la nació espanyola que és el garant d'esta diversitat.

Les Comunitats Autònomes, amb els seus respectius Estatuts d'Autonomia, representen a la perfecció el enorme grau de desenrotllament del procés de descentralització política i posa a les clares l'interés de la Constitució en conseguir oferir als ciutadans polítiques properes i que siguen eficaces.

(Continua en pàg. 2)

La Constitució de 1978, fruit d'un acte històric, ha estat, és i ha de seguir sent el motor del nostre país.

Amb esta Constitució els espanyols gaudim del més ampli marc de llibertat i drets que mai hem viscut. Amb la Constitució de 1978 tots, absolutament tots els espanyols (inclosos aquells que no volen ser-ho) tenen l'oportunitat de dir i fer la seua. La Constitució de 1978 és, sens dubte, un gran instrument a favor de la llibertat.

Ara, després de 27 anys funcionant extraordinàriament bé ens la volen canviar i d'amagat. Està clar que se pot modificar la Constitució, però substituir la Constitució del consens per una Constitució imposada per aquells que volen trencar Espanya és un greu error i un fals servei a la democràcia.

Les reformes dels Estatuts d'Autonomia poden ser dos coses: 1) Un instrument per avançar en l'autogovern de les Comunitats Autònomes enfortint Espanya (com en el cas valencià) o 2) una forma de trencar el model de convivència i igualtat excloent a mitja Espanya com pretén l'Estatut català.

Les Noves Generaciones del Partit Popular de Vinaròs ho tenim clar i apostem per la Constitució del consens, del diàleg, del progrés i de la llibertat. Els valors de la Constitució de 1978. Apostem per un Vinaròs, per una Comunitat Valenciana, per una Espanya unida en la diversitat però on tots els ciutadans tinguem els mateixos drets i deures. Apostem per mantindre una Constitució que ens fa progressar en la llibertat.

El PSOE i els seus aliats oferixen als espanyols la Constitució del Tinell. Una Constitució feta sense tindre en conte els 10 milions d'espanyols votants del Partit Popular. No volem una Constitució on Carod Rovira, Ibarreche i altres visionaris nacionalistes imposen la seua veu i s'agafen tots els drets i no cap deure.

Som conscients que el President Rodríguez és rehén d'estos visionaris però per això el Partit Popular li oferix la mà per a mantindre i defensar una Constitució que ha donat uns fruits extraordinaris. **No entenem com el pastor dixà el ramat baix la vigilància dels llops.** No entenem perquè el President Rodríguez vol carregar-se allò que durant 27 anys mai ens ha fallat.

Les Noves Generacions del Partit Popular de Vinaròs manifestem avui, en el 27é. aniversari de la Constitució que, ara més que mai, cal defensar-la i estar vigilants pels constants atacs que intenten trencar el gran pacte dels espanyols.

Progrés i llibertat són aspectes que la Constitució de 1978 encarna a la perfecció i que no dixarem que ningú pose en dubte. **Units en la diversitat direm fort cada dia: SÍ A LA CONSTITUCIÓ.**

FIRMA INVITADA: **EDURNE URIARTE**. CATEDRÀTICA DE CIÈNCIA POLÍTICA A LA U. PAIS BASC

Cuando desde Nuevas Generaciones del PP de Vinaròs me solicitaron que diese mi opinión sobre el momento actual que vive España enseguida me vino a la mente la mesa redonda que hace pocos días la Fundación para la Libertad organizó con tres grandes intelectuales de izquierda española como son Fernando Savater, Arcadi Espada y Roberto Blanco.

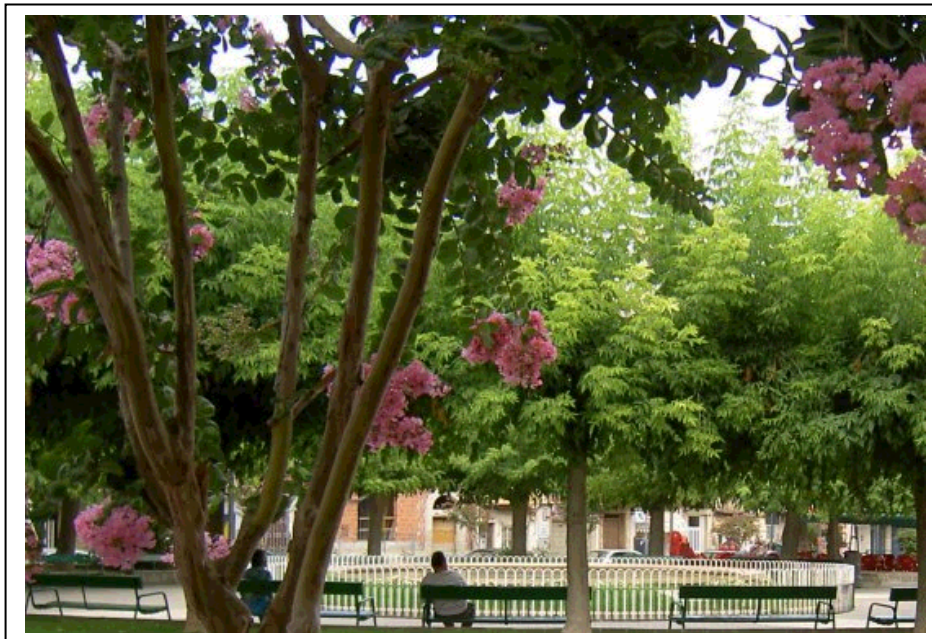
Pero lo más interesante vino después, en el coloquio, porque un joven del público les reprochó algo que yo misma hubiera planteado también, el olvido de España. Lo contaba Arcadi Espada en su blog al día siguiente: las objeciones al Estatuto habían sido hechas desde la razón, la libertad, la democracia, pero el joven les preguntaba por España. España no estaba en el discurso de estos intelectuales. Y Savater lo confirmó en su respuesta: «España me la sopla». Arcadi Espada añadió, «y Cataluña me la sopla».

Justo mientras ellos soplaban España y Cataluña, desaparecía la «E» del AVE Madrid-Toledo. Obvio las inverosímiles explicaciones de Renfe sobre la desaparición, porque más vale pensar que se trata del mismo complejo de siempre y no que Renfe sea tonta. La pobre «E» no se desintegró por el soplo de Espada y Savater, desde luego. Pero sí es cierto que la «E» vuela tanto porque le falta su defensa, la de los intelectuales de izquierda. En realidad, pasan muchas más cosas. Vuelan las «es» y arrecian los estatutos como el catalán, y se debilita el estado autonómico, y el estado mismo, y, ¿quizá la sociedad española?

Esa es la cuestión, el asunto central en el que discrepo de estos intelectuales. Comprendo su razonamiento. Es democráticamente impecable: importan los ciudadanos y sus derechos, no las naciones, ni Euskadi, ni Cataluña, ni siquiera España. Pero el problema es que no se ha inventado una democracia sin nación. Aún no existe. Las democracias son sistemas de organización política de los ciudadanos, pero de ciudadanos que forman nación, que constituyen un grupo, llámese España, Francia o Portugal. Y no se puede separar la democracia de la nación. Y si se hace, a la democracia también se le caen los ciudadanos. Quedan las ideas y los principios, pero se aplican en el aire.

Eso es justamente lo que le pasaba al llamado constitucionalismo vasco, que tenía mucha Constitución, pero no tenía nación a la que aplicársela. Allí también volaba la «E», y así acabó aquello. Y así pueden acabar los ciudadanos españoles de tanto soplar la nación, que no tengan nada en lo que poner en práctica la democracia, el progreso y la libertad. Porque mientras los intelectuales persisten en el sueño de los ciudadanos sin naciones, algunos se empeñan en disgregar una nación muy concreta que es España. A ellos España se la sopla, pero en un sentido completamente diferente al de Savater. Como escribía en «El País» otro intelectual de izquierdas, Antonio Elorza, el problema del nuevo Estatuto catalán no es la afirmación nacional de Cataluña, sino la negación que de hecho recae sobre la nación española.

“Una Mera fantástica” guanya el 1er. concurs de fotografia digital “NOVES mirades 2005”

María del Carmen Martínez ha estat la guanyadora del I Concurs de fotografia digital Noves Mirades 2005 que durant en els últims mesos ha portat a terme Noves Generacions del Partit Popular de Vinaròs.

La fotografia de María del Carmen Martínez porta per nom “Una Mera fantástica” i reflexa un dels molts detalls artístics i florals que caracteritzaven a la ja destruïda plaça de La Mera.

Com recordarem el concurs “Noves Mirades 2005” se va iniciar el passat mes de juny amb la publicació de les bases. Durant els mesos de juliol, agost i setembre van ser més de 70 les fotografies rebudes i que durant els mesos d’octubre i novembre han estat “penjades” a la web del Partit Popular de Vinaròs (<http://ppvinaros.maestrat.net>) per a realitzar la votació popular per la qual ha estat escollida esta fotografia com la millor d’esta primera edició.

En el següent quadre és pot observar la classificació final i els vots obtinguts per les 5 millors fotografies:

CLASSIFICACIÓ FINAL

FOTO	PUNTS	TITOL DE LA FOTO
33	39	Una Mera fantástica
34	31	Estructures o escultures urbanes
43	13	Dios mío no me abandones
31	11	Alcalde o regidor?
53	7	Vinaròs victorios

El passat 26 de novembre, i coincidint amb la tramitació parlamentària de la Llei Orgànica d'Educació promoguda per el PSOE i que va traure al carrer a més d'un milió i mig de persones, Noves Generacions de Vinaròs vam fer públic un manifest que reproduïm a continuació pel seu interès:

MANIFEST PER UNA EDUCACIÓ LLIURE I DE QUALITAT

Davant dels últims aconteixements ocorreguts a Espanya davant l'aprovació sense consens i de forma arbitrària per part del Govern Central de la Llei Orgànica d'Educació, Noves Generacions del Partit Popular de Vinaròs creiem convenient fer pública la nostra postura davant del que considerem com un dels temes més importants d'una Nació i que afecten a mes ciutadans.

El sistema educatiu actual espanyol partix d'una base que, a pesar de haver-se demostrat que és un fracàs absolut, alguns volen continuar aplicant i ampliant. La LOGSE, la llei educativa socialista de principis dels anys noranta va ser el pas enrera més important produït mai en el nostre sistema educatiu. Una reforma, que com l'actual, va ser dictada sense consens i sense fer una anàlisi en profunditat de les veritables carències del alumnes i professors.

La LOGSE ha generat en la nostra societat la generació d'alumnes amb pitjors nivells de coneixement, fet que ha portat a Espanya i als seus estudiants a estar en la cua dels estudiants europeus.

Durant el mandat del Partit Popular en el Govern Central van ser molts els intents de potenciar l'educació a Espanya. Per a nosaltres el veritable factor d'igualtat social és l'educació que reben els nostres joves.

No és ara moment de recordar com el PSOE i els partits nacionalistes varen impedir aprovar en la primera legislatura la Llei d'Humanitats que pretenia ampliar els coneixements sobre esta matèria a tots els alumnes i en tots els cicles formatius. Interessos partidistes d'aquells que només saben governar des del rencor van impedir a milers d'alumnes una formació humanística bàsica per al desenrotllament de la persona.

Durant la legislatura 2000 – 2004, els governs del Partit Popular van fer una aposta decidida per l'educació. La Llei de Formació Professional, la Llei Orgànica d'Universitats i la Llei de Qualitat en l'Ensenyament van ser apostes per una educació més igualitària, amb més nivell i de més qualitat.

Com sempre, aquells que només miren l'interès del seu partit se van oposar. El PSOE va votar en contra de totes estes Lleis només per practicar una oposició irresponsable i de crispació. No van dubtar en llençar a una part dels alumnes al carrer amb consignes falses i poc fonamentades per a impedir l'aplicació d'unes Lleis que el sector educatiu reclamava des de feia temps.

Des de la seua arribada inesperada al Govern central el passat 14 de març de 2004 el PSOE amb els seus aliats radicals s'ha dedicat a desfer allò que havia fet el Partit Popular sense preocupar-se de construir res de nou.

Van derogar la Llei de Formació Professional, després la Llei Orgànica d'Universitats i finalment la Llei Orgànica de Qualitat en l'Ensenyament.

Se'ns va prometre talent, diàleg i consens, però res de tot això ha estat possible. El govern de Rodríguez Zapatero ha utilitzat com sempre la imposició contra aquells que no estan d'acord en ells.

La Llei d'Educació que ha aprovat el Govern central és el major atac a la llibertat dels pares a elegir el centre escolar al que volen portar als seus fills i filles, impeditx crear un sistema únic d'ensenyament a tota Espanya, ofega els col·legis concertats i reincidix en les greus deficiències de la LOGSE del anys noranta.

El PSOE, amb la col·laboració dels seus aliats, va fer cas omís als més de tres milions d'espanyols que van signar en defensa d'una educació de qualitat i només després de la multitudinària manifestació del passat dissabte 12 de novembre a Madrid amb més d'un milió i mig de persones ha accedit a sentar-se a negociar.

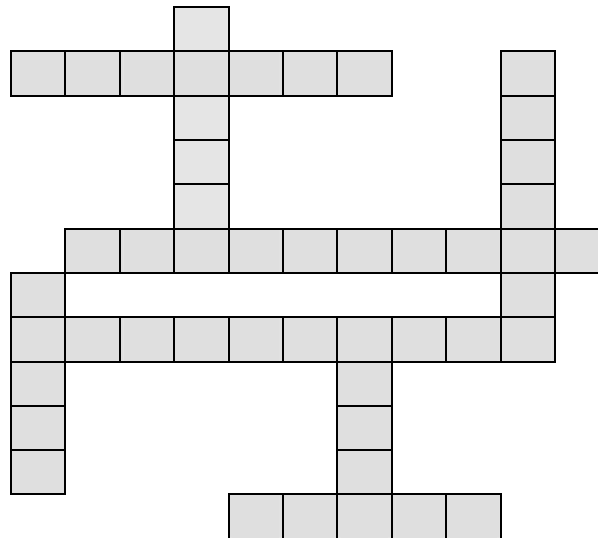
Amb estos precedents a Noves Generacions del Partit Popular de Vinaròs estem sumament preocupats.

Per tot això fem públic este manifest on demanem al Govern Central presidit per l'encarnació del talent i les paraules buides José Luis Rodríguez Zapatero el següent:

1.- Un autèntic diàleg amb el Partit Popular per arribar a un Pacte d'Estat que consolide un sistema públic i concertat d'ensenyament vàlid per a tota una generació d'espanyols, respectant el dret dels pares i mares a escollir el centre i el tipus d'educació que volen per als seus fills.

2.- L'establiment a Espanya d'unes matèries mínimes i comuns que garantisquen que un estudiant de Vinaròs acabe els estudis obligatoris amb els mateixos coneixements que un estudiant de Madrid, Barcelona o Sevilla.

EL CRUCIGRAMA DEL MES

HORIZONTALS:

- 1) Principal obsesión del tripartito local.
- 2) Proyecto estrella del tripartito local en los presupuestos del año 2006 y que no llevarán a cabo a pesar de que el concejal de Hacienda enseñara el proyecto en el pleno de presupuestos.
- 3) Ramón Adell y algunos socialistas decían que lo eran aunque después se cargaron los árboles de la Mera.
- 4) A los jóvenes se les prometió uno y después de 3 años todavía lo estamos esperando

VERTICALES:

- 1) Nombre de la famosa mesa inoperante de Alcaldes antipeperos.
- 2) Con el dinero que se ahorrarían del coche oficial serían gratis. De coches han comprado dos en dos años pero esta promesa todavía no es una realidad.
- 3) El tripartito local no tiene, y lo que es peor, ni se les conocen ni se las espera.
- 4) Principal argumento del tripartito local ante la falta de solución a los problemas de los ciudadanos.

Cada mes un nou crucigrama intentarà fer-vos l'espera més agradable fins l'arribada al 2007 d'un govern Popular i que solucione els problemes dels vinarossencs. La solució al d'este mes la tindreu en el número 5 d'Aire Fresc. Fins llavors.... a fer-lo que és molt fàcil.

NOVES GENERACIONS DEL PARTIT POPULAR DE VINARÒS

Web: <http://ppvinaros.maestrat.net/nngg>

E-mail: nngg@ppvinaros.maestrat.net

Subscriu-te a **AIRE FRESC**, envia'ns un mail i cada mes el rebràs al teu correu electrònic o bé descarrega-te'l de la web del Partit Popular de Vinaròs.